

Posudek vedoucího rigorosní práce

Mgr. Dany Hanákové

na téma

„Srovnání výkonu rozhodnutí a exekuce z pohledu věřitele“

Kandidátka předložila práci na uvedené téma v rozsahu celkem 110 stran (včetně stručného úvodu, závěru a seznamu literatury). Z hlediska rozsahu tedy práce splňuje požadavky obvykle kladené na práce tohoto druhu a je v tomto směru způsobilá k ústní obhajobě.

Systematika práce je diktována samotným zadáním, jež si autorka klade jak v rámci samotného názvu, tak v rámci stručného úvodu. Téma práce je aktuální v tom smyslu, že právě pohled věřitele má pro rozlišení postupů a využití obou stávajících podob exekučního řízení zcela zásadní význam. Autorka si tak ukládá zabývat se jak širším obecným srovnáním výkonu rozhodnutí dle šesté části občanského soudního řádu a exekuce dle exekučního řádu, ale v podrobnějším zkoumání porovnat, resp. zhodnotit i dílčí exekuční instituty.

Po historickém úvodu se autorka nejdříve zabývá rozlišením obecné dvojkolejnosti výkonu rozhodnutí a exekuce, zejména pak vztahem občanského soudního řádu a exekučního řádu, věnuje se i terminologickým otázkám, a zaměřuje svou pozornost i na zásady exekučního řízení.

V rámci obecného výkladu o výkonu rozhodnutí dle občanského soudního řádu si autorka všímá zejména činnosti soudu před nařízením výkonu rozhodnutí, výčtu titulů výkonu rozhodnutí a samotného průběhu výkonu rozhodnutí. V následující kapitole věnované exekuci dle exekučního řádu se pak věnuje zejména osobě soudního exekutora a průběhu exekučního řízení. Zde se vnitřní systematika přimyká spíše k dílčím fázím postupu v rámci procesu než obecnějším institutům – autorka se tak např. nezabývá ani v jedné z obou stěžejních kapitol obecně problematikou arrestatoria a inhibitoria, ale dává přednost dílčím podkapitolám – např. 5.4 a 5.5 u výkonu rozhodnutí – vylučovací žaloba, odporová žaloba, jež ale nemají odpovídajícího partnera v kapitole exekuční, čímž se jednak ztrácí účinnost těch partií, které jsou součástí práce, jednak není důsledně plněno zadání autorky vytěžit zásadní rozdíly a soustředit svou pozornost toliko na ně.

Kapitola V. se věnuje jednotlivým exekučním prostředkům, specifický obsírnější závěr představuje kapitola VI. Základní rozdíly v úpravě výkonu rozhodnutí dle OSŘ a exekucí dle EŘ. Za ni teprve je, jak je obvyklé, řazen obecnější stručný závěr.

Z hlediska systematického nemám vůči práci zásadních, práce je členěna vcelku vhodným i přehledným způsobem. Proporce kapitoly V. jsou vcelku uměřené. Kritičtěji tedy hodnotím spíše vnitřní členění obou zásadních kapitol (III. a IV).

Volba tématu práce je ve světle úvah o dalším směřování exekučního práva, resp. jeho procesní úpravy, velmi významné, dvojkolejnost procesních postupů je ostatně v jakémkoli oboru práva jevem nečastým a stejně tak nepraktickým, ne-li nežádoucím. Jak její samotné srovnání, tak ale zejména závěry z něj vyplývající nabízí lákavou možnost navrhnout i možnosti a varianty dalšího vývoje, s důsledky jak pro praxi, tak pro legislativu. Nelze se ale zcela oprostít od nebezpečí, že původně zamýšlené srovnání působí pasivněji a nebudou do důsledků naplněny všechny záměry autorky.

V tomto směru bych více očekával, že se autorka – ve světle postupného vývoje exekučního práva v posledních letech – zaměří nejen na zachycení statického obrazu dané úpravy, ale že daného trendu nejen využije, ale pokusí se jej vlastním úsilím podpořit či naopak – na základě výsledků svého jak teoretického, ale rovněž i praktického, aplikačního zkoumání – podrobit kritice.

Mám za to, že autorka poněkud zapomněla na dodatek názvu a tedy i specifického směřování práce – pohled věřitele není dle mého názoru v práci důsledně uplatněn, ať např. v systematické práci (kde se v podstatě ztrácí), ale ani v textu a v závěrech, jež jsou spíše dílčí než obecné.

Celkově práci hodnotím pozitivně v tom směru, že podává čtenáři komplexní pohled na obě varianty exekučního řízení, s nimiž jak teorie, tak praxe již delší dobu svádí určitý boj a přemítá, jak s touto dvojkolejností naložit. Určitou slabinou přístupu autorky, která jinak téma zvládá a nedopouští se zásadních formálních ani věcných nedostatků, je nedůslednost v prosazení v názvu i v úvodu zvolené optiky pohledu na dané téma. Určité pasáže mají charakter ryzího popisu a nejsou využity, byť na závěr autorka svůj obecný záměr v zásadě prosazuje.

Autorka pracuje s literaturou i dostupnou judikaturou, vyjadřuje se srozumitelně a výstižně, v tomto směru prokazuje, že téma i metodu ovládá.

V rámci obhajoby práce, kterou pokládám za způsobilou k obhajobě, by se mohla autorka vyjádřit k následujícímu:

- 1) Jak autorka hodnotí úpravu opravných prostředků v exekčním řízení?
- 2) Zmiňuje-li autorka určité incidenční spory ve výkonu rozhodnutí, mají zde určité rozdíly dopad na její obecný záměr?

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.

V Praze dne 23. ledna 2012